

18 juni 1946

MdR, NOS Jazzgeschiedenis 232. De big band van Dizzy Gillespie via de radio vanuit de Spotlite Club aan 52nd Street in New York City. Een compositie en arrangement van Tadd Dameron geschreven voor het orkest van Billy Eckstine: "Cool breeze".

plaat 1

Dizzy Gillespie a/h Orchestra: Cool breeze (Tadd Dameron)
A/3 - 3:39 - Hi-Fly H-01

"Cool breeze" met in Dizzy Gillespie's trompetsolo een citaat uit "The Hymn", Warren Lucky op tenorsaxofoon. Nu een bedenksel van bassist Raymond Brown, zoals Gillespie hem aankondigt, dat uitgewerkt is door arrangeur Walter Fuller. "One bass hit".

Slim
Moore -
trombone

zelfde

Dizzy Gillespie a/h Orchestra: One bass hit (Brown, Fuller, Gillespie)
A/laatste - 4:04 - idem

"One bass hit" - Ray Brown en Dizzy Gillespie. Bewaard gebleven stuk uit een radio-uitzending vanuit de Spotlite Club aan 52nd St. in New York City, waar Gillespie in mei, ^{juli} juni 1946 met zijn big band speelde. Dizzy Gillespie, Dave Burns, Talib Daawood, Kenny Dorham, John Lynch en Elmon Wright-trompet, Leon Comegyes, Charles Greenlea en Slim Moore-trombone, Howard Johnson-1e en Sonny Stitt-2e altsaxofoon, Ray Abrams-1e en Warren Luckey-2e tenorsaxofoon, Leo Parker-baritonsaxofoon. Milt Jackson-vibrafoon, Thelonius Monk-piano, Ray Brown-bas, Kenny Clarke-drums. Deze band ^{was} geformeerd op initiatief van Spotlite-eigenaar Clark Monroe, ~~speelde de eerste~~ ~~impresario~~ ~~die~~ ~~net als de eerste van najaar '45, boeken, maar niet in het Zuiden.~~ Overigens gaf Thelonius Monk soortgelijke problemen als eerder Bud Powell, hij was ook zelden of nooit op tijd. Arrangeur Walter Fuller was voor handhaving van Monk omdat die zulke originele composities inbracht, Gillespie was voor discipline en koos een kameraac van Kenny Clarke. Ze hadden elkaar in de oorlog in Frankrijk leren kennen, hij heet voluit John Aaron Lewis, werd 3 mei 1920 in La Grange, Illinois, geboren maar groeide op in Albuquerque, New Mexico. Vanaf zijn 7e speelde hij piano, aan de University of New Mexico studeerde hij muziek en anthropology. Op 10 juni, toen de band voor het eerst opnam voor Musicraft, was Lewis er nog niet bij maar Monk ^{ook niet} ~~was~~, zodat Milt Jackson ~~ook niet~~ piano speelde. ~~Tadd Dameron's "Our delight".~~

18 juni
346

plaat 2

Dizzy Gillespie a/h Orchestra: Our delight (Tadd Dameron)
B/4 - 2:30 - Everest FS 272

"Our delight", door Tadd Dameron geschreven voor de band van Billy Eckstine, door die van Gillespie in de begin-periode gespeeld vanwege gebrek aan repertoire. Dizzy Gillespie was vanzelfsprekend de trompetsoelist, Warren Luckey op tenorsaxofoon. De band had ook een zangeres, Alice Roberts. Op de plaat heeft ze maar twee keer gezongen, bij deze eerste session "Good dues blues".

AK 2934

Dizzy Gillespie a/h Orchestra: Good dues blues (Fuller, Brown, Gillespie)
2:58 - Odeon 279.749

Alice Roberts en Dizzy Gillespie in "Good dues blues", arrangement Walter Fuller. In New York City op 10 juni 1946 opgenomen voor Musicraft bij de eerste session van Dizzy Gillespie and his Orchestra. Naast de leider Dave Burns, Ray Orr, Talib Daawood en John Lynch-trompet, Leon Comegyes, Charles Greenlea en Slim Moore-trombone, Howard Johnson-1e en John Brown-2e altsaxofoon, Ray Abrams-1e en Warren Luckey-2e tenorsaxofoon, Pee Wee Moore-baritonsaxofoon. Milt Jackson-piano, Ray Brown-bas, Kenny Clarke-drums.

Een maand later, bij de tweede session voor Musicraft was Gordon Thomas op trombone gekomen voor Charles Greenlea, die in de jaren zeventig een tijd bij Archie Shepp zou spelen. En nu zat John Lewis aan de piano. In "One bass hit".

plaat 2

Dizzy Gillespie a/h Orchestra: One bass hit (Brown, Fuller, Gillespie)
B/2 - 2:54 - Everest FS 272

"One bass hit" met Ray Brown en Dizzy Gillespie, arrangement Walter Fuller. Hij werkte nog een ander idee van Ray Brown uit en dat werd dus "Ray's idea".

zelfde

Dizzy Gillespie a/h Orchestra: Ray's idea (Brown, Fuller)
B/3 - 2:21 - idem

Dizzy Gillespie-trompet, Warren Luckey-tenorsaxofoon, Slim Moore-trombone in "Ray's idea". Samen met Dizzy Gillespie maakte Walter Fuller het meest ambitieuze stuk uit de beginperiode van het orkest. Het was opgedragen aan Duke Ellington, en genoemd "Things to come".

zelfde

Dizzy Gillespie a/h Orchestra: Things to come (Fuller, Gillespie)
B/1 - 2:45 - idem

Dizzy Gillespie-trompet, Milt Jackson-vibrafoon en John Brown-altsaxofoon in "Things to come". Dizzy Gillespie and his Orchestra voor Musicraft in New York City, 10 juli 1946. Volgende keer meer, dit was NOS Jazzgeschiedenis 232, MDR.

NA 103344

0 0 0 0 0

26:35

opn 28.3.84